

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 12. juni 2024 blev i sag nr. 100516:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Gjensidige Forsikring
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har i medfør af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom ejerskifteforsikring med basisdækning. I klageskema af 9/10 2023 har klageren bl.a. anført:

"Vi var i gang med udskiftningen af vinduespartiet bag den bærende søjle sidst i august 2023. Under processen har vi observeret en omfattende rustdannelse bag den bærende søjle. Vi har taget os tid til at undersøge rusten nærmere og bemærket, at det var muligt for os at lave et hul i røret ved blot at bruge vores fingre.

Herefter kontaktede vi Gjensidige angående gennemtæringen i søjlen, men fik afslag fra ejerskifteforsikringen på grund af en 3-årig forældelsesfrist.

Fordi Gjensidige henviser til en tidligere sag fra august 2020 vedrørende gulvet i nærheden af søjlen,

Vi mener dog, at Gjensidiges henvisning til den 3-årige forældelsesfrist ikke er korrekt.

Det følger af forældelseslovens § 3, stk. 2, at den 3-årige forældelsesfrist først løber fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til kravet.

I dette tilfælde fik vi først kendskab til kravet mod Gjensidige, da vi udskiftede vinduespartiet og fandt gennemtæringen i søjlen. Forud for dette havde Gjensidige udsendtte håndværker jo oplyst, at der kun var tale om overfladerust.

Den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3 først løber fra man får kendskab til kravet, og at vi først fik kendskab til kravet da vi så gennemtæringen.

Vi mener også, at den tidligere skade fra 2020 ikke blev grundigt vurderet på grund af det ældre vinduesparti, der dækkede området, hvor man kunne komme tættere på problemområdet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Vi ønsker at få behandlet sagen."

Selskabet har den 2/2 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagens fakta

Oplysninger om ejendommen

Ejendommen er et enfamilieshus opført i 1967. Vores forsikringstager overtager ejendommen på baggrund af tilstandsrapport udarbejdet den 19. maj 2020 (bilagt klagen) og tegner basis ejerskifteforsikring for en 5 års periode pr. 1. august 2020 (bilag A). Forsikringsbetingelser nr. 2535005 er gældende (bilag B).

Sagsforløb

Den 3. august 2020 anmelder klager: "Huset har et bærende søjle i stuen. Jeg har fjernet lidt parketgulv omkring søjle og konstateret rust i bund af søjlen, hul og revner i beton gulv\punkt fundament hvor søjle er støbt." (bilag C). Vi beder om yderligere oplysninger.

Den 20. august 2020 besigtiges forholdet af netværkshåndværker, som konstaterer, at der er enkelte revner i gulv, som formentlig har været der i mange år samt lidt rust på den bærende søjle, men ikke noget alvorligt.

Den 14. september 2020 afviser skadeafdelingen dækning, da der er tale om overflade rust, som ikke har betydning for søjlens bæreevne. Det anføres afslutningsvist, at hvis afvisningen giver anledning til yderligere, er klager velkommen tilbage (bilag D).

Vi modtager ikke yderligere henvendelse fra klager. Sagen henlægges som afsluttet.

Den 27. august 2023 vender klager tilbage og oplyser, at de har konstateret gennemgående rust og hul bag søjlen, og de anmoder om genoptagelse af skadesagen.

Den 29. august 2023 skriver klager til os, at de ønsker skadesagen genoptaget, da forholdet ikke blev undersøgt ordentligt ved den tidligere anmeldelse eller de ønsker at anmelde en ny skade, da søjlens bæreevne er svækket (bilag D).

Den 1. september 2023 afviser skadeafdelingen klager krav, da dette er forældet (bilag D).

Sideløbende med dette genanmelder klager forholdet under skade nr. 2. Skadeafdelingen svarer klager den 4. september 2023 og henviser til svar af 1. september 2023 (bilag D).

Den 6. september 2023 meddeler klager i den ny skadesag, at klager ikke er enig i, at der indtrådt forældelse, da de først har konstateret forholdet i forbindelse med udskiftning af vindue (bilag D).

Den 12. september 2023 fastholder skadeafdelingen, at kravet er forældet (bilag D).

Klager indbringer herefter sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Vi har ikke tidligere besigtiget det "ny anmeldte forhold", hvorfor vi beder taksator om et besigtigelse forholdet for afklaring af om forholdet er det tidligere anmeldte eller om der er tale om et nyt forhold. Vi orienterer klager om, at vi med besigtigelsen ikke har taget til klagen, herunder heller ikke spørgsmålet om forældelse.

Taksator foretager besigtigelse, og vi kan konstatere, at det anmeldte er samme skadeforhold på søjlen, som blev anmeldt 3. august 2020.

Vores vurdering

Overordnet fastholder vi, at klagers krav er bortfaldet i medfør af forældelse, subsidiært at der ikke er tale om en dækningsberettigende skade i overensstemmelse med ejerskifteforsikringens skadebegreb.

Ad forældelse

I medfør af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1 forældes forsikringsmæssige krav 3 år efter at sikrede blev bekendt med kravet og at det var forfaldet, jf. forældelseslovens §§ 2 og 3.

Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, angiver supplerende, at for skade, som er anmeldt inden forældelsesfristens udløb, forældes krav som skaden giver anledning til tidligt 1 år efter selskabets meddelelse om kravet helt eller delvist er afvist.

Af forældelseslovens § 2 kan det udledes, at forældelsesfrister regnes fra det tidligste tidspunkt hvor fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, hvilket vil sige fordringens forfaldstidspunkt.

For forsikringsmæssige krav betragtes forfaldstidspunktet som tidspunktet for skadens indtræden, hvor fordringshaver/sikrede har fået eller burde have fået kendskab om kravet/skaden.

I forlængelse heraf må vi konstatere, at klager i hvert fald på anmeldelsestidspunktet den 3. august 2020 have kendskab til skaden/kravet, hvorfor den 3-årige forældelse under alle omstændigheder skal regnes fra dette tidspunkt.

Forældelse af den anmeldte skade og krav som følge heraf er herefter forældet den 3. august 2023, hvorefter mulige krav som følge heraf er bortfaldet.

Vi må herefter konstatere, at på tidspunktet den 27. august 2023 hvor klager vender tilbage og beder om genoptagelse af skadesagen, er det anmeldte krav forældet.

For den supplerende 1-årige tillægsfrist i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum bemærker vi, at tillægsfristen regnes fra det tidspunkt hvor selskabet meddeler, at kravet helt eller delvist afvises.

Skadeafdelingen afviser kravet den 14. september 2020, hvorefter tillægsfristen løber frem til den 14. september 2021.

Vi bemærker, at en 1-årig tillægsfrist ikke i sig selv har til hensigt at udvide den 3-årige forældelsesfrist i forældelsesloven. Derimod skal tillægsfristen sikre, at der ikke indtræder forældelse under realitetsbehandlingen af en skadesag, men også give fordringshaver mulighed for at overveje sin stilling samt forfølge sit krav.

På det foreliggende grundlag må vi fastholder, at det anmeldte krav om søjlen er bortfaldet i medfør af forældelse.

Klager anfører i klageskrift, at klager først fik kendskab til kravet, da vinduespartiet skulle skiftes i 2023, hvor klager fandt træring. Vi må fastholde, at der er tale om samme skadeforhold, som genanmeldes.

Klager opnår ikke en bedre retstilling ved at genanmelde samme forhold. På samme måde kan klager heller ikke opnår en bedre retstilling ved at lade et skadeforhold "stå til", hvorefter forholdet kan udvikle sig og tage til i omfang og betydning. En husejer bør derimod varetage sine interesse og foretage vedligeholdelses- og udbedringsopgaver på sin ejendom. Undlader en husejer at udføre sådan konkrete og aktuelle forhold, må husejer påtage sig sin standpunktsrisiko.

Klager anfører, at de ikke mener, at sagen fra 2020 blev grundigt vurderet. Forholdet blev besigtiget af netværkshåndværker. Det er vores opfattelse, at netværkshåndværkerens beskrivelse og billeder fuldt ud viser og dokumenterer forholdet (bilag D).

Vi bemærker videre, at klager ikke rettede henvendelse til os i forlængelse af vores vurdering med afvisning af 14. september 2020 eller på anden måde kom med indsigelser. Ligesom klager ikke selv iværksatte yderligere undersøgelser, som muligt kunne underbygge klagers antagelse om berettiget krav.

Det bemærkes, at det er klager som skal dokumentere eller godtgøre at have et dækningsberettigende krav, hertil hører også en pligt til at forfølge kravet i det omfang kravet fastholdes."

Klageren har i mail af 2/2 2024 til nævnet bl.a. anført, at hans genanmeldelse til selskabet var i overensstemmelse med anvisningerne på selskabets hjemmeside, og at han ikke fik respons fra selskabets klageafdeling. Klageren har videre bl.a. anført:

"Vi mener, at det ikke er korrekt, da skaden har et helt andet omfang, hvor gennemgående rust i søjlen har dannet sig indefra søjlen. Fejlen ligger sandsynligvis i søjlens bærende punktfundament, hvor søjlen er støbt ind. Dette punkt er årsagen til, at fugt fra jorden under huset trækker ind i søjlen og danner rust indefra og ud over mange år.

Det opvarmede boligareal klassificeres som 'C1 – meget lavt' korrosionsmiljø. Se vedlagt bilag 03, hvor der er et udklip fra DS/EN ISO 12944-2:2017. Her kan man se, hvor meget konstruktionsstål taber af sin tykkelse i forskellige miljøer. I C1 - meget lavt miljø taber konstruktionstål 1,3 mikrometer per år, hvilket svarer til 0,0013 mm. Det betyder, at det skulle tage en 4 mm tyk dampspærresøjle omkring 3000 år at ruste igennem. Derfor kan man konkludere, at der er en fejl i det underliggende punktfundament. ...

Vi mener, at hvis Gjensidige påtager sig undersøgelsen, skal de også påtage sig ansvaret for, at undersøgelsen bliver udført grundigt og korrekt. Hvor det nu viser sig, at mangelfulde undersøgelser var en taktik, som Gjensidige praktiserer i forbindelse med sagsbehandling."

Selskabet har i brev af 28/2 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Ad genanmeldelse med klages bilag 1

Vi forstår, at klager anfører, at genanmeldelse er sket i overensstemmelse med vores instruks på vores hjemmeside.

Det er ikke afgørende hvordan klager kontakter os, derimod vil vi med sætningen blot henvise til det juridiske udgangspunkt, at en genanmeldelse af samme skadeforhold ikke kan udløse en ny forældelsesfrist.

Vi kommenterer gerne klagers henvisning til vores hjemmeside og uddyber at linket "kontakt formular" er en egentlig kontaktformular og ikke en anmeldelsesblanket eller link til anmeldelse, som klager har benyttet.

Ad klage til Klageansvarlige enhed

Det er korrekt, at klager har klaget til klageansvarlige enhed og modtaget kvittering den 12. september 2023 med oplysninger om, at undersøgelse og klagebehandling af sagen er igangsat.

Inden klagebehandlingen var afsluttet, blev sagen indbragt for Ankenævnet (primo oktober 2023), og svar fra Klageansvarlige enhed gav derfor ikke mening.

For god ordens skyld skal vi oplyse, at vi ikke kan se, at klager har rykket for svar på klagen eller har gjort anden henvendelse til Klageansvarlige enhed.

Ad skadeomfang

Det forhold at rustangrebet er taget til i omfang i tiden fra den oprindelige anmeldelse pr. 3. august 2020 til frem til genanmeldelsen den 27. august 2023, bevirker ikke, at der er tale om en ny forsikringsbegivenhed eller skadeforhold.

Det konkrete skadetilfælde og skadeårsag samt på samme bygningsdel og samme sted, som ved anmeldelsen i 2023, skadeforholdet er alene tiltaget i omfang.

Et rustangreb vil pr. definition tiltage og udvikle sig yderligere, hvis der ikke ved konstateringen iværksætte de nødvendige tiltag for at stoppe angrebet.

Det er vores opfattelse, at klager allerede i 2020 burde have iværksat de nødvendige udbedrings tiltag da rustangrebet blev konstateret, at dette ikke sker, er alene klagers risiko.

Ad undersøgelse

Ved anmeldelsen i 2020 besigtiger vi forholdet, og konstaterer overfladerust, jf. bilag C med billeder.

Vi vurderer, at den aktuelle rust ikke har et omfang som er udtryk for skade, jf. ejerskifteforsikringens skadebegreb i det hele.

Ankenævnet for Forsikring

6.

100516

Klager kom ikke med indsigelser hverken i forhold til vores besigtigelse eller afgørelse. Vi kan videre konstatere, at klager i månederne efter anmeldelsen ikke kontaktede os heller ikke i forbindelse med udvikling i forholdet.

Vi må derfor fastholde, at vi ved anmeldelsen besigtigede og vurderede det anmeldte i tilstrækkeligt omfang, ligesom vi foretog en korrekt vurdering i forhold til ejerskifteforsikringens skadebegreb.

Klagers bemærkninger til høringssvar 1, giver os ikke anledning til at ændre vores vurdering, og vi fastholder, at klagers krav er bortfaldet i medfør af forældelse ved henvendelsen den 27. august 2023."

Klageren har i mail af 11/4 2024 til nævnet anført:

"Jeg er stadig uenig med Gjensidige og deres vurdering. Vi har næsten renoveret hele huset, og en af de sidste er søjlen, hvor Gjensidige forsøger urimeligt at forlænge processen og gøre det besværligt.

Som udgangspunkt skrev Gjensidige selv en e-mail efter det første besøg af håndværkere i 2020 (se venligst "Kommunikation på den 1 sag fra 2020"), hvor de oplyste, at søjlens rust ikke påvirker husets værdi eller brugbarhed. Derudover er der ingen risiko, og området er i god stand. Nu siger de imidlertid, at jeg har ladet den stå og udvikle sig.

Vi synes ikke, at forsikringsselskabet opfører sig hjælpsomt, og det er frustrerende. Derfor vil jeg gerne have, at AFF behandle sagen, da vi gerne vil komme videre med det."

Selskabet og klageren har yderligere kommenteret sagen i indlæg af 6/5 2024.

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af besigtigelsesrapport fra selskabet af 3/8 2020 fremgår bl.a.:

"Skadebeskrivelse:

Der er en enkelt revne i betongulvet, under trægulvet i stuen, det ligner dog denne har været der i mange år.

Der er lidt overfladerust på søjlen som bærer 1.sal og tagkonstruktionen, men ikke noget alvorligt.

Skaden står dog ikke nævnt i TS.

Der er ingen tegn på sætnings skader eller andet ligende."

Af brev til klageren fra selskabet af 14/9 2020 fremgår bl.a.:

"Fra vores samarbejdende håndværker, har vi modtaget svar med deres observationer og registreringer fra firmaets besigtigelse.

Heraf udledes der en enkelt revne i betongulvet, som vurderes ikke at have konstruktionsmæssig betydning. Endvidere er der udledt rust på søjlen omkring. Jf. rapporten fra vores samarbejdende håndværker, er der tale om overflade rust og dermed er røret ikke gennemtæret, hvorfor der heller ikke vurderes at være risiko for nedsat bæreevne.

Til din orientering dækker ejerskifteforsikringen skader på bygningen, der var tilstede på overtagestidspunktet, derudover er det en forudsætning, at skaden eller forholdet opfylder det for ejerskifteforsikringen gældende skadebegreb, hvorved forstås, at der skal være sket en aktuel skade, som nedsætter bygningens værdi og brugbarhed af nævneværdigt omfang sammenlignet med tilsvarende intakte bygninger af samme alder i almindelig god vedligeholdelsesstand - eller være nærliggende risiko for at en sådan skade opstår, hvis der ikke sættes ind med særligt omfattende vedligeholdelsesarbejder eller andre forebyggende foranstaltninger jf. forsikringsbetingelserne pkt. 15 og 18.3.

På de foreliggende grundlag er det min vurdering, at de konstateret forhold ikke opfylder ejerskifteforsikringens skadebegreb og samtidig ikke nedsætter bygningens værdi/brugbarhed med tilsvarende bygninger af samme alder og i almindelig god vedligeholdelsestand.

Sammenfattende må jeg derfor meddele, at ejerskifteforsikringen ikke kan være behjælpelig med det anmeldte forhold."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"18. Hvad dækker forsikringen

...

Skade

18.3

Udbedring af aktuelle skader samt fysiske forhold ved bygningerne, der giver nærliggende risiko for skader på de forsikrede bygninger eller bygningsdele.

Ved »skade« forstås brud, lækage, deformering, svækkelse, revnedannelse, ødelæggelse eller andre fysiske forhold i bygningen, der nedsætter bygningens værdi eller brugbarhed nævneværdigt i forhold til tilsvarende intakte bygninger af samme alder i almindelig god vedligeholdelsesstand. Manglende bygningsdele kan være en skade.

Ved »nærliggende risiko for skader« forstås, at der erfaringsmæssigt vil udvikle sig en skade, hvis der ikke sættes ind med særligt omfattende vedligeholdelsesarbejder eller andre forebyggende foranstaltninger."

Nævnet har fået forelagt fotos af søjlen.

Nævnet udtaler:

Klageren er utilfreds med, at selskabet anser hans krav for forældet og på denne baggrund har afvist at realitetsbehandle en anmeldt rustskade på en bærende jernsøjle i hans ejendom fra 1967. Klageren har anført, at selskabet i 2020 afviste dækning under henvisning til, at der var tale om overfladerust, og at han i 2023 i forbindelse med udskiftningen af et vinduesparti opdagede, at der var tale om gennemtæring af stolpen, hvor den går ned i betondækket i stuen. Klageren har anført, at den 3-årige forældelsesfrist først løber, fra man får kendskab til kravet, og han først fik kendskab til kravet, da han så gennemtæringen, og at "den tidligere skade fra 2020 ikke blev grundigt vurderet på grund af det ældre vinduesparti, der dækkede området, hvor man kunne komme tættere på problemområdet." Han har også henvist til, at omfanget af rust i søjlen må skyldes fejl i det underliggende punktfundament.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at klagerens eventuelle krav er forældet. Selskabet har anført, at klageren den 3/8 2020 anmeldte, at der var rust i bunden af søjlen, og at selskabet den 14/9 2020 efter besigtigelse afviste hans krav under henvisning til, at der var tale om overfladerust, der ikke konstituerede en skade i ejerskifteforsikringens forstand. Klagerens krav var derfor forældet efter den 3-årige forældelsesfrist, da han genanmeldte forholdet den 14/9 2023. Selskabet finder, at det ikke kan føre til andet resultat, at forholdet har udviklet sig siden.

Det fastslås i forældelseslovens §§ 2 og 3, at den almindelige forældelsesfrist for klagerens krav på forsikringsdækning er 3 år, som skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor han kunne kræve fordringen opfyldt. Dette er efter almindelig praksis det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at der er rimelig anledning til at anmelde skaden til selskabet.

Det fastslås i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at hvis en skade er anmeldt til selskabet, inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet. Nævnet bemærker at tillægsfristen på 1 år i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt. løber sideløbende med den almindelige 3-årsfrist.

Ankenævnet for Forsikring

9.

100516

Nævnet finder, at den almindelige 3-årsfrist for klagerens eventuelle krav ikke kan regnes fra et senere tidspunkt end tidspunktet for hans anmeldelse af skaden den 3/8 2020. Nævnet finder desuden, at den 1-årige frist i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5 (efter afvisning), senest løber fra selskabets afvisning den 14/9 2020. Nævnet finder på denne baggrund, at klagerens eventuelle krav var forældet på tidspunktet for sagens indbringelse for nævnet den 9/10 2023. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand